

Otte og fyrgetyvende Møde.

Mandag den 23de Marts 1885 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrer's Bladser omdelt Vædringsforflag til 3die Behandling af Forflag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme, Betænkning over Forflag til Lov om Gjenopførelse af Christiansborg Slot samt om Opførelse af en Rigsdagsbygning og endelig Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885—31te Marts 1886, som vedtaget ved 3die Behandling her i Thinget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

2den Behandling af Forflag til Lov om Sagten og Fredning af visse nyttige Dyr.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 426 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1325 ff.)

Der var foruden de i Udvalgets Betænkning fremsatte Vædringsforflag endvidere fremkommet følgende:

af Udvalget:

Til § 18, andet Stykke.

1) I anden Linie forandres „14—17“ til „13—16“ og i samme Linie „§ 16“ til „§ 15“.

2) Ved Stykkets Slutning forandres Punktum til Komma, og der tilføies: „og af § 13 af det kongelige Sagtvæsen.“

af Raben:

Til § 2.

1) I 4de og 5te Linie udgaar „Torniriser“.

Til § 11.

2) I Paragrafens Nr. 2 indsættes i første Linie, efter „Harer“, „Væfeler“.

3) I Paragrafens Nr. 2 indsættes i første Linie, foran „Flagermus“, „Grævlinger“.

4) I Paragrafens Nr. 8 bortfalder i første Linie „og“ foran „Atlingen“, og bagefter „Atlingen“ indsættes „Maager og Terner“.

5) I Paragrafens Nr. 9 udgaar i tredje Linie „Skovstaden“.

Formanden: Jeg anser det ikke for nødvendigt, at Forhandlingen deles, og jeg sætter altsaa samtlige Lovforlagets Paragrafer tilligemed de stillede Vædringsforflag under Forhandling. Forhandlingen er aabnet, den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Frijs): Det foreliggende Lovforflag gaar jo hovedsagelig ud paa de gamle Principer i Loven af 1871, og jeg tror, at man vanskelig vil kunne finde et bedre Grundlag for en Sagtlov her i Danmark end netop det. Der er fra forskellige Sider og, som vi have hørt, ogsaa her i Thinget fremkommet Forflag om at gaa over til et helt andet System. De Herrer ville vide, at hvad der nu er indført hos vor sydlige Nabo, Thydskland, gaar ud paa, at Sagt kun skal kunne udøves, naar man er i Besiddelse af et bestemt Areal. Jeg tror imidlertid, dels at disse Bestemmelser ikke ere saa overordentlig gode, og dels at det vil være fuldkommen ørkesløst nogensinde at komme ind paa Forflag i denne Retning her, da det strider saa fuldstændig imod vor gængse Opfattelse af Eiendomsretten. En anden Sag er det jo, naar der er fremtraadt Fordring om, at der skal løses Sagtteen, som det er slet fra det ærede Mindretal (Udvalget (Drenbøll)). Der er vist ikke Spørgsmaal om, at en saadan Bestemmelse vilde være til Gavn for Sagten, men jeg tror paa den anden Side, at den vil strande paa, at det er fuldstændig umuligt praktisk at gennemføre den. For at en saadan Bestemmelse skal faae virkelig Betydning, udfordres der, at man har et Gensdarmnerikorp; man maa have Folk, som kunne afordre Vedkommende Sagtteen, og som ere berettigede dertil. Men at indføre et Gensdarmnerikorp ene og alene for at afkræve Sagtteen, tror jeg ikke er rigtigt. — Ligeledes har det ærede Mindretal (Drenbøll) stillet et Vædringsforflag, som gaar ud paa Forbud mod Sagt paa Helligdage. Jeg tror heller ikke, dette vil vinde stor Anklang rundt om i Befolkningen. Jeg veed, der er mange Mennesker, især øvre i Thyland, som bo i Byerne og ikke have Leilighed til at gaa paa Sagt til dagligdags, men som have leiet bortliggende